

wat dan waarschijnlijk handtekeningen moeten voorstellen. De al eerder genoemde angst blijkt ook hier weer uit want deze handtekeningen zijn natuurlijk niet te lezen.

Verder in (ja hoor) alweer dezelfde zin doen zij nog een opmerkelijke uitspraak: "jullie uitstekende diensten als regelaars....." Welnu, wij zijn niet in dienst, dus wij dienen niemand en dat willen we ook graag zo houden. Dan kan die dienst dus ook niet voorafgegaan worden door een bijvoegelijk naamwoord. En, hoe vaak moeten we het nog zeggen, we zijn ook geen regelaars. Misschien (en dat weten we bijna wel zeker) willen de heren schrijvers dat wel graag zodat zij van de ellende af zijn, maar dan hebben ze het toch niet helemaal begrepen. Dit Stichtings Magazine wordt uitgegeven met de bedoeling dat het contact niet verloren gaat. We hebben dit al eens een keer uitgelegd maar blijkbaar was dat niet voldoende. Het regelen van bepaalde dingen gebeurt naar aanleiding van dit blad en niet door dit blad!!

Dan schrijven de heren: "ha ha ha." Wat dit te betekenen heeft weten we in het geheel niet.

De brief wordt dan zonder dat daar van te voren notie van is gegeven puntsgewijs onderverdeeld. Over het feit dat de punten op een zeer simplistische wijze benoemd zijn, zullen we maar zwijgen. Middels deze wel zeer ongebruikelijke en fantasie-loze rubricering van de brief, krijgt deze een welhaast ordinair, onpersoonlijk karakter.

"Het geval Willem" is het volgende wat ze opschrijven. Wij krijgen hierbij een heel raar gevoel in onze maagstreek. We kennen geen "geval Willem". Wél is ons Willem Lemans bekend. Als